

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1213/2024
10.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Весне Субић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Богдан Динић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Татјана Хаџи Лазаревић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4771/23 од 27.09.2023. године, у седници одржаној 10.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4771/23 од 27.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4771/23 од 27.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 14662/19 од 04.10.2022. године, исправљене решењем тог суда П 14662/19 од 01.06.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилца стекла право стварне службености пута за пролаз пешице и колима преко парцеле тужене кп .. уписане у ЛН .. КО ... као послужног добра у делу површине кат.парц. .. која износи 37м², у мерама и границама наведним као у том ставу изреке, све у корист парцеле тужилце кп .. уписане у ЗКУЛ .. КО ... од 3 ара, као повласног добра и тужена је обавезана да тужилци ово право призна и трпи те да се на основу ове пресуде право службености упише као терет на непокретности тужене. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка од 192.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4771/23 од 27.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђено првостепено решење од 01.06.2023. године. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права стварне службености по основу одржаја, а нижестепеним одлукама одлучено је усвајањем тужбеног захтева. По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној примени члана 404 став 1 ЗПП, јер образложења одлука нижестепених судова о усвајању тужбеног захтева, не одступају од постојеће судске праксе и владајућих правних схватања у тумачењу и примени материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари. Спорно правно питање – питање постојања услова за стицање стварне службености одржајем, везано је за конкретно чињенично стање у решењу спорног односа странака, па није питање од општег интереса ни у интересу равноправности грађана. Одлуке приложене уз ревизију, којима у ревизији се указује на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама, не указују нужно на другачији правни став, с обзиром на то да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Наиме, чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 02.10.2012. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 100.000,00 динара.

С обзиром да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**